

Willibrord Maria Simons is geboren op 17 februari 1913 in Rotterdam. Hij trad toe tot de Congregatie van Broeders van Onze Lieve Vrouw van Lourdes. Hij werd gewijd op 8 december 1930 en kreeg de kloosternaam Broeder Willibrordus.

De broeders waren actief in Nederlands Indië. In 1926 werd in Buitenzorg een eerste huis geopend. De broeders verzorgden er wezen en half-verwaarloosde kinderen. In 1930 openden ze twee scholen te Batavia. In 1934 begonnen de broeders in Pangkal-Pinang op Bangka, NOI, een Hollands-Chinese school, een internaat en een noviciaat voor inlandse broeders. In 1935 kwam er een Hollands-Chinese school in Soengeiliat op Bangka. Een jaar later, in 1936, openden de Broeders een land- en tuinbouwschool en een lagere school in Temanggoeng en een internaat en een inlandse volksschool in Soekoebami, beiden op Java.

Op 8 maart 1934 kwam frater Provinsial Bernardus met de Marnix van Sint Aldegonde naar Batavia voor een bezoek aan de congregatie. Hij werd vergezeld door vijf nieuwe missionarissen. Broeder Willibrordus was één van hen en hij werd aangesteld in Buitenzorg. Hij raakte betrokken bij Scouting en werd in 1936 welpenleider van de katholieke Scoutinggroep, aangesloten bij de Katholieke Padvindersbond in Buitenzorg. Hij gaf leiding samen met Broeder Simplicianus.

In november 1940 werd, met goedkeuring van de Apostolische Prefect, zowel in Pangkal Pinang als in Sungailiat en Belinyu op het eiland Bangka voor de Sumatraanse kust een Scoutinggroep opgericht. In Sungailiat werd Broeder Josephus hopman en Broeder Symphronius groepsleider en leiding van de Mikaelgroep. Broeder Simplicianus werd akela. In Pangkal Pinang werden Broeder Ethelbert en broeder Willibrordus scoutsleiding van de La Pa Hong en Pandugroep, terwijl broeder Olav optrad als "Oude Wolf", een naam die hij de rest van zijn leven zou blijven dragen. In november 1941 begon een groep Voortrekkers. Broeder Ethelbert wordt Oubaas, terwijl de assistent-leider van de verkenner zijn taken als Hopman overneemt. Later werd Willibrordus ook oubaas.

Mgr. Bouma benoemde broeder Symphronius als assistent-districtscommissaris voor katholieke groepen, waardoor de prefectuur Bangka Belitung werd geregistreerd als district binnen de Katholieke Padvinders Bond in Batavia. Zo worden jeugdactiviteiten nationaal en internationaal met elkaar verbonden. Als adviseur in de Apostolische Prefectuur van Bangka en Billiton en als districtscommissaris doet hij veel om *'Baden Powell's spel ingang te doen vinden.'*

Tijdens de oorlog werden de broeders geïnterneerd. Ze moesten een aantal broeders zich melden bij de Japanse commandant. Vanuit het magazijn namen ze allemaal een kleine koffer en vulde deze met de nodige spullen. Het geld in huis wordt verdeeld en iedereen krijgt fl.30,- op zak. De volgende dag vertrokken ze allemaal samen: Broeder Ludwinus, Laurentius, Olav, Richardus, Willibrordus, Getulius, Sabinus, Everdinus, Ethelbert,

Monseigneur Bouma en de priesters naar het pakhuis van Soos, waar de commandant zijn kantoor had. Ze kwamen eerst terecht in de gevangenis van Pangkalpinang. Op 30 mei 1944 gingen ze naar de gevangenis van Muntok. Muntok lag op de meest westelijke punt van het eiland Bangka. De voormalige Gevangenis was een U-vormig gebouw; De vrouwen en kinderen werden in de ene vleugel en de mannen in de andere vleugel ondergebracht; de Japanse bewakers zaten in de verbindende vleugel.

Na de oorlog wordt hij weer actief binnen Scouting. Hij volgt de Gilwell cursus en krijgt in april 1950 het certificaat uitgereikt. Samen met Rudolf d'Ablaing van Giessenburg en hoofdkwartiercommissaris J. van de Riet werd hij lid van de internationale Gilwell troep.

Hij is overleden op 8 november 1979 in Oosterhout. Hij werd begraven op het Broederkerkhof Onze Lieve Vrouwe van Lourdes in Dongen.

Meer informatie

[Simons \(bidprentje 05304 uit de collectie Museum Greccio\)](#)

[\(beeldbankgreccio.nl\)](#)

[Bataviaasch nieuwsblad » 19 feb 1934 - Art. 229 | Delpher](#)

[De koerier » 12 apr 1935 - Art. 31 | Delpher](#)

[Bataviaasch nieuwsblad » 24 jul 1936 - Art. 189 | Delpher](#)

[De koerier » 19 apr 1939 - Art. 35 | Delpher](#)

[De koerier » 07 nov 1939 - Art. 29 | Delpher](#)

[Het nieuws van den dag voor Nederlandsch-Indië » 08 jan 1940 - Pag. 18 | Delpher](#)

[Adrianus van der Heijden | Oorlogsgravenstichting](#)

[De congregatie Onze-Lieve-Vrouw van Lourdes. Een analyse van de rekrutering, de geografische origine en de socio-economische samenstelling van een broedercongregatie \(1830-1990\). \(Joris De Bremme\) \(ethesis.net\)](#)

[Indonesia \(faithweb.com\)](#)

[NL-NmKDC AJAK M 2 8 1 2.pdf \(ru.nl\)](#)

[SMP Budi Mulia Pangkal](#)

[Pinang: sejarah Kongregasi](#)

[Budi Mulia - Pangkal-Pinang](#)

[sebelum tahun 1945 . oleh](#)

[Br.Wulfram dan Br.Ethelbert](#)

[. \(bagian kedua \)](#)

[MUNTOK](#)

[\(japanseburgerkampen.nl\)](#)

[SEJARAH GEREJA](#)

[KATOLIK KEUSKUPAN](#)

[PANGKALPINANG - PDF](#)

[Free Download](#)

[\(docplayer.info\)](#)

[Dongen - Broederkerkhof OL](#)

[Vrouwe van Lourdes - - graf](#)

[1500 \(online-](#)

[begraafplaatsen.nl\)](#)

[Pusaran 1950-05](#)

Afdeling Training

In de maand April werden de eerste na-oorlogse Gilwell-certificaten in Indonesië uitgereikt. Het aantal Gilwellians werd met 3 uitgebreid, een wel zeer prettig feit, omdat het aantal leid(st)ers, dat de Wood Badge draagt, veel te gering is. Het doorgeven van de juiste vorm, waarin het „Spel van Verkennen” moet worden gespeeld, is in dit eilandrijk, evenals overal elders, zeer belangrijk. Door een officieel erkend Gilwell cursus te volgen, is het mogelijk het voetspoor van Baden-Powell juist te leren interpreteren.

De leiders, die als lid van de Internationale Gilwelltroep werden geïnstalleerd zijn: Oubaas R.C. d' Ablaing van Giessenburg. H.K.C. Le VI, groep, en voortrekkersleider van Djakarta 56. Oubaas d' Ablaing is één van degenen, die de padvindsbeweging in Indonesië heeft helpen opbouwen. Reeds in 1913 werd hij te Djakarta als verkennersleider geïnstalleerd. Als leider was hij werkzaam te Bandung, Pontianak, Malang, Tjimahi en laatstelijk te Djakarta. Thans is hij vertrokken naar Holland om van een welverdiende rust te genieten, maar zijn padvindsuniform zal hij wel geen rust gunnen. Oubaas, nog vele jaren in goede gezondheid!

Hopman J. van de Riet, H.K.C. voor Inwendige Organisatie te Djakarta, werd in

1932 als welp geïnstalleerd. Hij heeft vrijwel alle padvindsrangen bekleed. Als groeps- en verkennersleider was hij werkzaam in Djakarta. Zijn grote verdienste is wel geweest om gedurende de jaren 1946 tot 1948 het vuur van de Padvindsbond in Indonesië brandende te houden, toen een actief werkend Hoofdkwartier ontbrak. Met ongekende energie heeft hij er altijd voor geijverd, het „Spel van Verkennen” in Indonesië te verspreiden.

Hopman Br. Willibroeder Maria Simons te Pangkal Pinang, begon zijn padvindserloopbaan in 1936 als welpenleider te Bogor. Sedert 1940 is hij nu eens als verkennersleider, dan weer als voortrekkersleider, werkzaam op Pangkal Pinang. Als adviseur in de Apostolische Prefectuur van Bangka en Billiton en als Districts Commissaris doet hij zeer veel om Baden-Powell's spel daar ingang te doen vinden.

Mogen vele leid(st)ers het voorbeeld van deze pioniers volgen in het belang van een juiste verbreiding van het „Spel van Verkennen” in Indonesië!

N.B. In verband met de bepalingen van hogerhand, kan „Pusaran” in Juni en Juli niet in gedrukte vorm verschijnen.

Dit verhaal is onderdeel van *Scouts in de oorlog*, een verzameling verhalen als eerbetoon aan al die (oud) scouts die zich ingezet hebben voor onze vrijheid en hulp aan de medemens of die slachtoffer werden van oorlogsgeweld, in Nederland en het verre oosten. Met de verhalen willen we inspiratie bieden aan de scouts van nu, in hun wekelijkse activiteiten en als voorbereiding op hun bijdrage aan lokale herdenkingen. Kijk op <http://vrijheid.scouting.nl> voor meer informatie en alle andere verhalen.